

[Søren Olesen.]

som Spyfluer paa et Stykke Kød og enten hindre Byggeriet eller gøre det dyrere end nødvendigt.

Dette Spørgsmaal bliver heller ikke mindre aktuelt, hvis der nu ogsaa for Storbymenes Vedkommende bliver Tale om at opføre Elementhuse. Det er godt, om Bebyggelsen kunde spredes; Elementhuse med Grund til og Have vil netop være velegnede, og at de vil blive hilst med Glæde af Byernes Indbyggere, kan der næppe være Tvivl om.

Skal vi faa Boligspørgsmaalet løst, maa vi derfor efter vor Mening samle os om disse Opgaver. Vi maa gøre Byggegrundene fri og tilgængelige, og vi maa sørge for, at der gives mest mulig Frihed til Opførelse af de forskellige Boligformer og til Belaaning. Hvis det sker, tror jeg ogsaa, at Befolkningen selv i høj Grad vil være medvirkende til og medinteresseret i at løse Boligspørgsmaalet.

J. Chr. Jensen: Der er ingen særlig Grund for mig til at gøre mange Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, som mente, at jeg havde en Del af Skylden for, at Restriktionerne paa et for tidligt Tidspunkt blev ophævet. Jeg henstiller til det ærede Medlem at læse, hvad jeg sagde dengang, og jeg vil for øvrigt gentage det i Dag: jeg henstiller til Regeringen, at den ophæver Restriktionerne, lige saa snart det overhovedet er gørligt. Og jeg gentager det, fordi det er en Ulykke som Forholdene har udviklet sig ogsaa paa dette Omraade; de gældende Restriktioner, som har været paakrævet og desværre vil være paakrævet længe endnu, medfører baade Sortbørs, Hamstring og meget, meget andet, som vi helst skulde undgaa, og som kun kan medvirke til at fordyre Byggeriet.

Den højtærede Indenrigsminister meddelte, at vi i det kommende Aar — saadan forstod jeg Ministeren — formentlig vil kunne skove ca. 100 000 m³ Naaletræ, det vil sige, naar man omsætter det i almindelig svensk Træ, ca. 3 Mill. Kbf. Jeg gør opmærksom paa, at dette Træ kun kan anvendes som Bygningstømmer, ikke som Gulvbrædder og heller ikke som Snedkertræ. Den højtærede Minister nævnte ikke med Sikkerhed, hvor meget der vilde blive skovet af Bøgetræ, og i denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa; at vi er gaaet over til saa godt som helt at bruge dansk Bøgetræ til Gulve.

Det vilde være ønskeligt, om vi kunde faa lidt nærmere Oplysning om, at man i den Tid, der kommer, vil fælde saa meget Bøge-

træ, som er nødvendigt til Gulvbrædder til det Byggeri, der kommer. I modsat Fald vil nemlig hele Byggeriet gaa i Staa, for vi kan ikke — og vi kan heller ikke forsvare det — indføre Træ til Gulvbrædder fra Sverige. Det er en betydeligt dyrere Træsart, en Træsart, som kommer helt op paa Højde med Snedkertræ — vi skal have det helt oppe fra Norrland —, og den er ikke saa hurtigt groende. Derfor er vi gaaet over til at benytte dansk Produktion. Gulvbrædder er i det store og hele det eneste, Bøgetræ kan bruges til, men dertil er det ogsaa ypperligt.

Naar jeg tager Ordet her, er det, fordi et betydeligt Byggeri, som jeg har med at gøre, skulde være færdigt til Indflytning til Februar. Førrige Onsdag havde jeg et Møde med Tømmerhandleren og med Fabrikanten, som fabrikerer disse Bøgetræsgulvbrædder, og de meddelte mig det katastrofale, at de saa sig ikke i Stand til at levere Gulvbrædderne, fordi Fabrikken mangler Raatræ. Tømmerhandleren sagde, at det drejede sig om 1 600—1 800 Lejligheder, som han alene havde — hvad der endda kun er en meget lille Part af det samlede Antal —, og han nævnte, at han kun havde Brædder til ca. 100 Lejligheder, medens vi altsaa har saa 300 Lejligheder i det paagældende Kompleks, som skulde være færdigt til Indflytning til Februar. Jeg blev ilde berørt af det Forhold, fordi Byggeriet maa gaa i Staa, altsaa fuldkommen totalt gaa i Staa, hvis ikke vi faar disse Gulvbrædder. Jeg meddelte det samme Dag til den højtærede Landbrugsminister, under hvem de danske Skove sorterer. Han ønskede det skriftligt, det fik han samme Dag. Han tog sig beredvilligt af det saa hurtigt, som han kunde, men jeg har ikke hørt noget til det siden. I den Skrivelse, jeg har faaet fra Landbrugsministeriet, blev det imidlertid meddelt, at der skulde være et samlet Møde om hele dette Forhold nu sidste Onsdag. Jeg har ikke set Landbrugsministeren siden, men jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister, at det Spørgsmaal bliver taget op til alvorlig Overvejelse. Der maa sættes Fart netop paa denne Skovning.

Det blev for øvrigt meddelt mig, at en Del af det Træ, som vi skal bruge til Gulve i de Lejligheder, som der efter Beregningerne skal indflyttes i til Februar, staar paa Roden endnu i Skovene, og at Aarsagen til, at Skovvæsenet ikke ønsker at fælde Træerne — jeg tror dog, at vi kan holde Statsskovvæsenet udenfor, det er mere det private Skovvæsen, saa vidt jeg forstaar —, skulde være, at det ligger i Prisforhandlinger med